

Diumenge de Resurrecció: Jesús ha vençut

"L'epopeia de Jesús de Natzaret no acaba amb la seva mort ignominiosa a la Creu. L'última paraula és la de la Resurrecció gloriosa. I els cristians, en el Baptisme, hem mort i ressuscitat amb Crist: morts al pecat i vius per a Déu".

Meditacions de Mons. Xavier Echevarría sobre la Setmana Santa.

11/04/2006

Diumenge de Resurrecció

Transcorregut el dissabte, Maria Magdalena, Maria la mare de Jaume, i Salomé, van comprar perfums per a anar a embalsamar. Jesús. Molt de matinada, el primer dia de la setmana, a la sortida del sol, es van dirigir al sepulcre. Així comença Sant Marc la narració del que va succeir aquella matinada de fa dos mil anys, en la primera Pasqua cristiana.

Jesús havia estat sepultat. Als ulls dels homes, la seva vida i el seu missatge havien conclòs amb el més profund dels fracassos. Els seus deixebles, confusos i atemorits, s'havien dispersat. Les mateixes dones que acudeixen per a realitzar un gest piadós, es pregunten les unes a les altres: *qui ens llevarà la pedra de l'entrada del sepulcre?* "No obstant això, fa notar **sant Josepmaria Escrivà**, segueixen endavant... Tu i jo, com anem de vacil·lacions? Tenim

aquesta decisió santa, o hem de confessar que sentim vergonya en contemplar la decisió, la intrepidesa, l'audàcia d'aquestes dones?".

Complir la Voluntat de Déu, ser fidels a la llei de Crist, viure coherentment la nostra fe, pot semblar de vegades molt difícil. Es presenten obstacles que semblen insuperables. No obstant això, no és així. Déu venç sempre.

L'epopeia de Jesús de Natzaret no acaba amb la seva mort ignominiosa en la Creu. L'última paraula és la de la Resurrecció gloriosa. I els cristians, en el Baptisme, hem mort i ressuscitat amb Crist: morts al pecat i vius per a Déu. «Oh Crist —diem amb el Sant Pare **Joan Pau II** —, com no donar-te les gràcies pel do inefable que ens regales aquesta nit! El misteri de la teva Mort i de la teva Resurrecció s'infon en l'aigua baptismal que acull l'home vell i

carnal, i ho fa pur amb la mateixa joventut divina» (Homilia, 15-IV-2001).

Avui l'Església, plena d'alegria, exclama: *aquest és el dia que ha fet el Senyor: gaudim i alegrem-nos en ell!* Crit de goig que es perllongarà durant cinquanta dies, al llarg del temps pasqual, com un eco de les paraules de Sant Pau: *ja que vosaltres heu ressuscitat amb Crist, busqueu els béns de dalt, on està Crist assegut a la dreta de Déu. Poseu tot el cor en els béns del cel, no en els de la terra; perquè heu mort i la vostra vida està amagada amb Crist en Déu.*

És lògic pensar —i així ho considera la Tradició de l'Església— que Jesucrist, una vegada ressuscitat, es va aparèixer en primer lloc a la seva Santíssima Mare. El fet que no aparegui en els relats evangèlics, amb les altres dones, és —com assenyala Joan Pau II— un indicatiu que

nostra Senyora ja s'havia trobat amb Jesús.

«Aquesta deducció quedaria confirmada també —afegeix el Papa — per la dada que els primeres testimonis de la resurrecció, per voluntat de Jesús, van ser les dones, les quals van restar fidels al peu de la Creu i, per tant, més fermes en la fe» (Audiència, 21-V-1997). Només Maria havia conservat plenament la fe, durant les hores amargues de la Passió; per això resulta natural que el Senyor s'aparegués a Ella en primer lloc.

Hem de romandre sempre al costat de la Verge, però més encara en el temps de Pasqua, i aprendre d'Ella. Amb quines ànsies havia esperat la Resurrecció! Sabia que Jesús havia vingut a salvar el món i que, per tant, havia de patir i morir; però també coneixia que no podia quedar

subjecte a la mort, perquè Ell és la Vida.

Una bona forma de viure la Pasqua consisteix a esforçar-nos per fer partícips de la vida de Crist els altres, complint amb finor el manament nou de la caritat, que el Senyor ens va donar la vetlla de la seva Passió: *en això coneixeran tots que sou els meus deixebles, si us teniu amor els uns als altres*. Crist ressuscitat ens ho repeteix ara a cadascun. Ens diu: estimeu-vos de debò els uns als altres, esforceu-vos tots els dies per servir els altres, estigueu pendents dels detalls més petits, per fer la vida agradable als qui conviuen amb vosaltres.

Però tornem a la trobada de Jesús amb la seva Santíssima Mare. Que contenta estaria la Verge, en contemplar aquella Humanitat Santíssima —carn de la seva carn i vida de la seva vida— plenament

glorificada! Demanem-li que ens ensenyi a sacrificar-nos pels altres sense fer-ho notar, sense esperar ni tan sols que ens donin les gràcies: que tinguem fam de passar distrets, per tal de posseir així la vida de Déu i comunicar-la a uns altres. Avui li dirigim el **Regina Caeli**, salutació pròpia del temps pasqual. *Alegra't, Reina del cel, al·leluia. / Perquè el qui vas merèixer dur en el teu si, al·leluia. / Ha ressuscitat segons va predir, al·leluia. / Prega per nosaltres, al·leluia. / Gaudeix i alegra't, Mare de Déu, al·leluia. / Perquè el Senyor ha ressuscitat veritablement, al·leluia.*
